

Sygn. akt IV KKN 258/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 29 maja 2001 r.

Sąd Najwyższy - Izba Karna w Warszawie

na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN Dorota Rysińska

w sprawie **J. G.**

skazanego z art. 184 § 1 d.kk

po rozpoznaniu kasacji obrońcy

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 5 grudnia 1997 r., sygn. akt IV Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 4 sierpnia 1997 r., II K [...]

na podstawie art. 535 § 2 kpk oraz art. 624 § 1 w zw. z art. 518 kpk

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądzić od J. G. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania kasacyjnego;**

U Z A S A D N I E N I E

Oceniając kasację jako oczywiście bezzasadną, Sąd Najwyższy podzielił w pełni argumentację zawartą w przedłożonej przez prokuratora pisemnej odpowiedzi na kasację.

Zgłoszony w punkcie II skargi kasacyjnej zarzut jest całkowicie bezpodstawny. Kwestia ewentualności naruszenia art. 3 § 3 kpk z 1969 r. była przedmiotem rozważań sądu odwoławczego rozpoznającego apelację oskarżonego, zaś skarga kasacyjna w żaden sposób nie odniosła się do stanowiska sądu apelacyjnego w formie postawienia temu właśnie sądowi jakiegokolwiek zarzutu; z uzasadnienia postawionego zarzutu wynika natomiast jednoznacznie, iż autor kasacji kwestionuje ustalenia faktyczne sprawy, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne.

Odnosnie do zarzutu przedstawionego w punkcie I kasacji, stwierdzić należało, iż jakkolwiek podnosi się w nim – zgodnie z wymogiem art. 463a d.kpk – uchybienie wymienione w art. 388 d.kpk, jednak zaistnienie tego uchybienia nie znajduje żadnych podstaw w materiałach sprawy. Samym faktem nadużywania przez oskarżonego tempore criminis alkoholu, obrońca nie zdołał wykazać, iż orzekające w sprawie sądy winny były nabrać wątpliwości co do stanu poczytalności oskarżonego, a co za tym idzie, sprawę tę rozpoznać z udziałem obrońcy, którego oskarżony nie miał. Inne okoliczności sprawy, które trafnie zostały wskazane przez prokuratora w odpowiedzi na kasację nie dawały jakichkolwiek podstaw do uznania, iż sytuacja o której mowa w art. 70 § 1 pkt 2 d.kpk miała miejsce.

Z tych względów uznając kasację za oczywiście bezzasadną należało orzec jak na wstępie.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:
Kierownik Sekretariatu Wydziału
Izby Karnej S.N.

aw

jw